

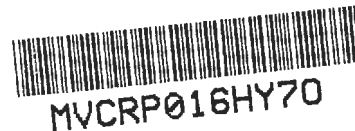
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0563 r

Státní občanství	14.3.2016
Dne:	21.3.2016
Podpis:	

V Praze dne 14. března 2016
Č. j.: MV-3664-4/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o rozkladu _____, nar. _____ Mozyr - Bělorusko, státní občan Běloruska, trvale bytem _____, doručovací adresa: _____, (dále také „žadatel“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 18. 9. 2015, č. j.: VS-3109/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, t a k t o:

Podle ustanovení § 92 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu se rozklad jako **opožděný zamítá.**

Odůvodnění

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 6 o udělení státního občanství České republiky (dále také „žádost“). Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni 2. 9. 2008. Žadatel je svobodný, bezdětný. Žadatel je státním občanem Běloruska.

Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 18. 9. 2015, č. j.: VS-3109/835.3/2-2014, žádosti nevyhovělo z důvodu nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť žadatel neplnil povinnosti vyplývající mu ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon č. 326/1999 Sb.“). Žadatel se dopustil přestupku na úseku pobytového režimu cizinců tím, že neprokázal svoji totožnost platným cestovním dokladem. Ministerstvo vnitra nesplnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním

Vypraveno dne:

- 3 - 03 - 2016

občanství žadateli neprominulo. Důvod, který žadatel uvedl v písemném prohlášení, že měl podanou žádost o vydání cestovního dokladu a správní řízení o této žádosti trvalo 2 roky a zapříčinilo, že se pohyboval s neplatným cestovním dokladem, neuznalo jako důvod hodný zvláštního zřetele pro prominutí dotčené podmínky. Ministerstvo vnitra rovněž konstatovalo, že žadatel není v České republice dostatečně pracovně integrován, neboť s výjimkou 3 měsíců, (ve společnosti s.r.o.), nikdy v České republice nepracoval, což je doloženo potvrzením Úřadu práce o vedení žadatele jako uchazeče o zaměstnání v evidenci uchazečů.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 9. 2015, č. j.: VS-3109/835.3/2-2014, podal žadatel rozklad. Napadené rozhodnutí označil za nezákonné a nesprávné. Nezákonost a nesprávnost napadeného rozhodnutí žadatel spatřuje v nesprávném tvrzení Ministerstva vnitra o tom, že neuhradil blokovou pokutu za přestupek na úseku pobytového režimu cizinců, (neprokázal totožnost platným dokladem), i když mu cizinecká policie, kde se byl informovat, sdělila, že v evidenci není k jeho osobě v souvislosti s dotčenou pokutou žádný záznam. V rozkladu dále uvádí skutečnosti týkající se neplatného cestovního dokladu, (nedodržení lhůty pro vydání cizineckého pasu – řízení trvalo 2 roky), dále, že mu trvalý pobyt byl povolen z důvodů hodných zvláštního zřetele, které spočívaly v udělení azylu rodičům a bratrovi, kterým již bylo uděleno české státní občanství. Uvedl také, že mu v České republice bylo uznáno středoškolské vzdělání, že studoval v České republice bakalářské studium obor Elektronika a sdělovací technika na Českém vysokém učení technickém, a že absolvoval rekvalifikační kurz akreditovaný Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Sděluje, že k České republice má faktické a úzké pouto.

Žadatel s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105, z hlediska závažnosti a intenzity porušení zvláštního právního předpisu poukázal na nesprávnost aplikace principu proporcionality správním orgánem, když mu nesplnění dotčené podmínky neprominul. Žadatel namítá, že správní orgán porušil ustanovení § 2 a § 3 správního řádu, když nezjistil skutkový stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a při posuzování žádosti nepostupoval tak, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem žadatelova případu. Namítá také porušení ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu pro absenci odůvodnění napadeného rozhodnutí a překročení mezí správního uvážení stanovené zákonem.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplývá, že rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 9. 2015, č. j.: VS-3109/835.3/2-2014, kterým nebylo vyhověno žadatelově žádosti, mu bylo doručeno dne 29. 9. 2015. Rozklad byl žadatelem podán osobně v centrální podatelně Ministerstva vnitra dne 15. 10. 2015.

V souladu s pravidly o počítání času obsaženými v § 40 správního řádu je prvním dnem počátku běhu lhůty den následující po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. V souladu s ustanovením § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu držiteli poštovní licence anebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Patnáctidenní lhůta pro podání předmětného rozkladu uplynula dnem 14. 10. 2015. Rozklad byl podán po uplynutí lhůty pro jeho podání, respektive byl podán jako opožděný.

V souladu s ustanovením § 92 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu odvolací správní orgán (ministr vnitra) opožděný rozklad zamítne a následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání meritorního rozhodnutí v přezkumném řízení (§ 94 a násl. správního řádu), pro obnovu řízení (§ 100 správního řádu) nebo pro vydání nového rozhodnutí ve věci (§ 101 správního řádu).

Předpoklad pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového řízení však ministr vnitra v posuzovaném případě neshledal.

Ministr vnitra shodně s názorem správního orgánu I. stupně konstatuje, že žadatel nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a ze spisu nevyplývají žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by vedly k prominutí dané podmínky na základě ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Ministr vnitra dodává, že za důvody hodné zvláštního zřetele, ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, je třeba v zásadě považovat takové důvody, které by měly příčinnou souvislost s neplněním povinností, v daném případě na úseku pobytového režimu cizinců. V této souvislosti nelze přihlídnout k délce řízení o žádosti o vystavení žadatelova cizineckého pasu, neboť zákon č.326/1999 Sb. takovou úlevu pro splnění dotčené povinnosti nezná. Nelze přihlídnout také k faktu, že rodiče a bratr žadatele nabyli české státní občanství. Ministr vnitra nemohl akceptovat ani námitky stran žadatelova konstatování, že prvoinstanční správní orgán pomínil shora citovaný judikát Nejvyššího správního soudu z hlediska závažnosti a intenzity porušení zvláštního právního předpisu, kdy žadatel poukázal na nesprávnost aplikace principu proporcionality správním orgánem, když mu nesplnění dotčené podmínky neprominul. Ministr vnitra konstatuje, že neshledal také relevantní námitku žadatele spočívající v nedodržení ustanovení § 2 a § 3 správního řádu, neboť skutkový stav věci byl zjištěn tak, aby

o něm nebyly důvodné pochybnosti. Správní orgán má za prokázané, jak vyplývá ze spisu, že předmětného přestupku se žadatel dopustil, povinnost na úseku pobytového režimu nesplnil a bloková pokuta mu za přestupek byla uložena. V příčinné souvislosti však není spor o zaplacení dotčené pokuty, nýbrž skutečnost, že žadatel neprokázal totožnost platným cestovním dokladem, čímž porušil povinnost zákona č. 326/1999 Sb. a v návaznosti na to nemohl tak splnit podmínku zakotvenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Závažnost a intenzitu porušení dotčené povinnosti správní orgán oprávněně spatřuje v délce pobytu a pohybu žadatele na území České republiky, kdy žadatel nedisponoval platným cestovním dokladem, aniž by se v jeho neprospěch zohlednila délka správního řízení o žádosti o vydání předmětného dokladu, jak již bylo zmíněno shora. Ministr vnitra se domnívá, že napadené rozhodnutí je v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu a meze správního uvážení stanovené zákonem nebyly překročeny.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra konstatuje, že neshledal nesoulad mezi zamítavým rozhodnutím Ministerstva vnitra a právními předpisy. Obnova řízení, stejně tak i vydání nového rozhodnutí nepřichází do úvahy, nakořik žadatel v podaném rozkladu neuvedl, oproti prvostupňovému řízení, žádné nové skutkové okolnosti a nejsou dány ani důvody podle ustanovení § 101 písm. a) až e) správního řádu.

Na základě shora uvedeného ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

